

מחצית השקל (שמות פרק ל' פס' י"ב)

בפרק ל' פס' י"ב כתוב: "כי תישא את ראש בני ישראל לפיקודיהם ונתנו איש כופר נפשו ל-ה' בפקוד אותם, ולא יהיה בהם נגף בפקד אותם". נשאלת השאלה האם מדובר פה רק בזכר, כפי שנאמר במפקד שהיה בספר במדבר פרק א' פס' ב': "שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותיהם לבית אבותם במס' שמות כל זכר לגולגולותם", והכוונה לצבא ה' בעולם מלכות עשייה, מבן 20 שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל?

בספר במדבר מודגשת המילה "זכר" ואילו בספר שמות פרק ל' נאמר "יתנו איש כופר נפשו" ואיש הוא גם נקבה, שנאמר: זכר ונקבה ברא אותם. לא נאמר במפורש שהפקודים הם זכרים, כפי שנאמר לגבי מצוות השמחה בחג "ושמחת בחגך אתה, ובנדך ובתך (שעדיין לא נשואה) ועבדך ואמתך", ולא צוינה האישה. לעומת זאת צוינו האלמנה, הגרושה שאין להן בעל, כלומר מציינות עולמות מלכות ללא עולמות תפארת שהם עולמות הבעל, והוא היה אמור להיות אחראי על האישה – כי בעל ואישה הם גוף אחד, כנאמר בתהילים פרק קכ"ח: "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך", כלומר האישה והבעל מהווים יחידה אחת (בפרשת מטות בספר במדבר פרק ל' פסוק י' נאמר: "ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום") והגר אשר בתוכך. כאשר יש הבחנה בין "אתה", שכולל גם את אשתו, הכלולה בתוך המילה "אתה", ובין האלמנה והגרושה, שאינן שייכות לאיש. לכן גם מצוות עשיית החג כמו אשת האיש, שגם היא מצווה, אך אינה מצוינת כיוון שהיא כלולה באיש, ולכן בכסף הכיפורים שמדובר על לכפר על הנפש בעולמות עשייה כדי שלא יפגעו ממלאכי הטומאה הנמצאים לרוב בעולמות הנפש, וכופר הנפש בא לציין את בקשת החסות שמבקשים בני ישראל מהקב"ה להגן עליהם כי הם בניים בכורים ל-ה', כנאמר בספר שמות פרק ד' פס' כב: "ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל". הבן הבכור שומר גם על העולמות של אמו, ולכן תמיד הבן הבכור נמצא במלכות, ובו מתעברים מלאכים בין בקדושה אם שמר על מצוות התורה וטהרה כדי להגן עליו, (הבן הבכור יכול להגיע גם כבן שני אם הוא היה בגלגול הראשון בכור, לדוגמה עשו ויעקב, עשו הוא גלגולו של קין, ויעקב גלגולו של שת, וכן בני יהודה פרץ זורח שבסופו יצא פרץ בכבור, אבל קודם לכן פרץ זרח מלפני פרץ, ראה מנשה ואפרים: מנשה היה בכור, אבל אפרים קיבל את הבכורה כי אפרים הוא גלגולו של יצחק אבינו וקין). ובין בטומאה אם חילל יצועו, ולא שמר על מצוות ה', כנאמר על הולדת קין (בראשית פרק ד' פס' א: וְהָאָדָם, יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ; וַתַּהַר, וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן, וַתֹּאמֶר, קָנִיתִי אִישׁ אֶת-ה'), וכן נאמר לקין בהיותו בכור (שם פס' ז) הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב, שְׂאת, וְאִם לֹא תֵיטִיב, לַפֶּתַח חַטָּאת רָבָּ; וְאֵלֶּיךָ, תִּשׁוּקְתּוֹ, וְאַתָּה, תִּמְשַׁל-בּוֹ אלו הם עולמות הערווה העליונים גם של אמו הנקראים מלכות, ועליו לשומרו כי בעולמות אלה מרובים מלאכי הטומאה המבקשים להפילו בפח כדי לשלוט בו ובאמו, ולכן נאמר בקין וְאַתָּה תִּמְשׁוּל בּוֹ. ומכאן אנו רואים את לידת בנימין כאשר אמו רחל קראה לו בן-אוני, כלומר 'בן כוח המלכות', ואביו שינה שם זה לבן-ימין, כלומר רחל ידעה שבנה הבכור יוסף הוא גלגול האדם הראשון, ולכן הוא שומר על כל העולמות של אימא שכינה עליונה, ואילו בנימין ישמור מטאפיזית על העולמות שלה. יעקב אבינו שינה זאת ביודעו כי יוסף שומר על כל העולמות, ובנימין ישמש כעזר כנגדו, כי בלידת יוסף יעקב ביקש לעזוב את לבן כי ידע שליוסף יש את הכח המטאפיזי להגן עליו גם מלבן וגם מעשו, ואחיו בנימין במלכות נמצא בצד ימין של יוסף כדי להילחם בעמלק לסוגיו ומלאכי הטומאה לסוגיהם, ועל כן בנימין על אף הימצאותו במלכות לא עמד

עם שבטי ישראל במלכות בהר עיבל, אלא עם שבטי ישראל בעולם תפארת בהר גריזים. ולכן עם ישראל זכר ונקבה הם רכוש של הקב"ה, ולפיכך לפי גזירה זו מחויבות גם הנשים שאינן שייכות לגבר שהן בנות שעדיין לא נישאו מגיל 20 שנה ויום, וכולל גם נשים גרושות ואלמנות, חייבות במחצית השקל משום שאלה הם דמי חסות כהגנה על הנפש לשמירה מפני מלאכי טומאה הנמצאים בעולמות הנפש (עשייה). גם בספר ויקרא (בחוקותי פרק כ"ז) יש ערך כספי לנקבות תמורת הנדר שהן צריכות לשלם כדי שלא תפגענה בנפשו על ידי מלאכי טומאה, לכן גם האישה מחויבת במקרה זה, כולל נערות ונשים לא נשואות, מגיל 20 שנה ויום, אלמנות וגרושות, גברים ונשים. שמירה על הנפש נעשית גם ע"י קורבנות התמידים המשמידים את מלאכי הטומאה גם לגבר וגם לאישה הלא נשואה, והתמידים באים גם מכספי מחצית השקל, ולכן גם האישה הלא נשואה מחויבת במחצית השקל (אישה רווקה, בתולה מעל גיל 20 שנה ויום, ונשים בעולות שאם לא נשא אותן הבעל לאישה בין שאביהן קיבל את מוהר הבתולים מהאנס או המפתה – נקראות גרושות, וכן גם אלמנות וגרושות שלא נישאו בשנית. בספר במדבר, פרק ל' פס' ב' ועד פרק ל"א, נאמר כי נערה וילדה בבית אביה, כלומר בנערותה ובילדותה, בשומעו את נדריה מפר אותם אם הוא רואה שאין לקיימם. האב אחראי לבתו כל זמן שלא נישאה. הבת ברשות אביה, כי היא חלק מכוחו במלכות, והיא צאצאית המלכות שבו, כל זמן שבתו בתולה. ברגע שנבעלה, היא נקראת נשואה, כי ב 3 דברים נקנית אישה, בשטר בכסף ובביאה (בעילה), זו הלכה מסיני. הביאה היא נישואין בעולם הנפש, ולכן הגבר מחויב לערוך לאישה קניין שהוא הנישואין, כנאמר בספר שמות פרשת משפטים, המפתה בתולה ימהרנה וישאנה לאישה. כפי שהקב"ה ערך לאשתו השכינה העליונה קניין, כנאמר במשלי פרק ח' פס' כ"ב: "ה' קנני ראשית דרכי". ולכן האשה עוברת אחרי כן לרשות בעלה, והיא חלק מבעלה, שנאמר "זכר ונקבה ברא אותם". ובפרק זה נאמר שכל נדריה ואיסוריה של אלמנה או גרושה יקוימו כי אין מי שיפר אותם, כי מרגע שנבעלה, עברה מרשות אביה לאדם שבעלה, בין אנס, בין מפתה ובין בעלה. ומשלמים מוהר בתולים 50 ש"ח, כנגד 50 עולמות התולדות שלה בעולם עשייה (ובכל עולם שבו נמצאת נשמתה), ואם לא נישאה לו הרי היא כגרושה ואין לה בעל, והאב ידרוש ויקבל מוהר בתולים. כמו כן מקרה דומה גם לאלמנה, שאין מי שיפר את נדריה ואסוריה.

בספר שמות פרק י"ב פס' ג' כתוב: "דברו אל כל עדת בני ישראל לאמור בעשור לחודש הזה יקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית", גם פה מדובר על עדת בני ישראל. מדובר על איש, ובאיש כלולה אשתו, בניו ובנותיו אשר מנויים על השה. ונאמר בפס' ו': "ושחטו אותו כל עדת בני ישראל בן הערבים", ובפס' ט"ו כתוב, ביום הראשון תשביתו שאור מביתכם כי כל האוכל חמץ ונכרתה הנפש ההיא מישראל, ומדובר על הנפש, גם זכר וגם נקבה, וכאן רואים שגם בנושא קורבן השה גם המנויים הם **זכר ונקבה הנקראים נפש**. כלומר, האישה הנשואה ובתה שלא מלאו לה 20 שנה כלולים בבעל ובאב, הנקרא איש, וכל אחד מנוי על השה.

אותו העיקרון גם **במחצית השקל**. נתנו איש כופר נפשו, והמילה איש מתכוונת לזכר ולנקבה. כאן מצוין מגיל 20 שנה ומעלה, ולכן גם אישה הלא נשואה וגם גבר מעל גיל 20 משלמים כופר נפש וכן גם עבד עברי שלא נמכר לעולם, כלומר לא ביצעו עליו את סימן המרצע. נשמת עבד זה נמצאת בגבול העולמות אחרי הנשים היהודיות, כלומר במלכות עולם עשייה של בנות ישראל והנשים נמצאות בעולם מלכות תפארת של עולם עשייה, כלומר העבד קרוב יותר למלכות הגויים ומתחת לעולמות

הנשים (יותר לשמאל מאשר הנשים היהודיות). עבד עם מרצע באוזנו יורד לדרגת ערל בשמים, ולכן עבד עברי ללא מרצע משלם גם הוא מחצית השקל. עבד עברי עם מרצע אינו משלם כי תנוך האוזן הוא בקו ישר של נחירי האף, ששם נמצאים בני אדם (נחירי האף ולא תעלות האף), כמו בני אשור וארם שלא ירדו מצרימה ולא סיימו את תיקון עולם עשייה, שהוא גאולת מצרים. לכן, עבד זה אמנם משתחרר ביובל, בעל כורחו, אבל עונשו בשמים שהוא מגיע לדרגת גלגול בעיר, בכור של חמור, הנקרא פטר רחם חמור. אם אותו עבד היה ירא שמים, אך שפך זרעו בשפחה לא יהודיה, ורצה להמשיך להיות עבד למרות שיציאת מצרים משחררת אותו כבן חורין מעולם העבדות, הוא חוזר בגלגול בפטר רחם חמור ונפדה בשה, אך אם גם כחש במלכות שמים, משמים לא פודים אותו בשה והוא נערך בדרגת חיה טמאה (בכור חמור), בעריפה מאחור, כדי לשבור את עיקשות עורפו, כלומר נשמתו משוחררת כעבד, והוא יחזור כעבד כדי לתקן את תיקונו או שנשמתו תחזור כאדם ערל, לעומת העבד העברי ירא ה' שתמורת פטר החמור שהתגלגל אליו יוחלף בשה שנשחט כדת וכדין, ונשמתו עולה ישירות לתיקון כיהודי, כל זה נעשה ע"י שמים.

לכן המשלמים את מחצית השקל הם כל הגברים בני עשרים שנה ומעלה, ומחצית השקל מציינת גם מפקד (כך צריך לפקוד על ידי מטבעות, ולא ע"י מספרים), ואם הם נשואים אז נשותיהם כלולות במחצית השקל. כלומר נשותיהם אינן משלמות, אבל הבנות שעברו גיל 20 ואינן שייכות לאיש, כולל רווקות, אלמנות וגרושות, כי גם להם יש נפש, משלמות מחצית השקל להגנה על הנפש ע"י הקרבת הקורבנות מפני מלאכי הטומאה שמקור הכסף לקורבנות הוא מחצית השקל. והגנה זו היא גם על הגברים וגם על הנשים. מלאכי הטומאה פוגעים בנפש האדם כאשר האדם עושה חטא, כפי שאמר דוד המלך בתהילים פרק קמ"ג: "כי לא יצדק לפניך כל חי". זה נקרא כסף הכיפורים משום שכאשר מכפר הקב"ה לבני ישראל על מעשיהם הם הופכים לטהורים ומלאך הטומאה לא יכול לפגוע בהם, ולכן יש לעשות זאת לא בחודש אדר שקוראים על השקלים, לקראת חודש ניסן, שהוא ראש השנה לתיקון העולמות, אלא בחודש אלול, לקראת ראש השנה ויום כיפור, שהוא עליית הנשמה לעולם בינה ששם חטאו אדם וחווה באכילת עץ הדעת, וביום כיפור יש טהרה כללית והרבה קורבנות ציבור וכן גם בראש השנה, בסוכות ובשמיני עצרת. אם אדם רוצה לשלם על בניו ובנותיו מתחת לגיל 20, הוא רשאי לעשות זאת, ואין למנוע ממנו ולמסור כסף זה לקופה בבית המקדש וכל סכום הוא קדוש, כנאמר בספר שמות פרק כה: 'כל איש אשר ידבנו לבו', ויחשב לו לצדקה, כי הוא מבקש הגנות נוספות לילדיו, כי צדקה מצילה ממוות, והכוונה שהצדקה מצילה את הנפש לבל תיפול לעולמות השאול (שהם עולמות הטומאה).

מדוע מחצית השקל ?

שווי של השקל 20 גרה, כנגד 20 עולמות הטומאה שנמצאים בעולם מלכות שבעולם עשייה. מחצית השקל, 10 גרה, היא סמל ל 10 ספירות: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות הנמצאים בעולמות אלה. היות ונשמתנו הם מנשמות המלאכים, יש להבחין במספר סוגי מלאכים שאנו משורשי נשמותיהם. הכרובים והשרפים באים מעולמות אינסוף, הכרובים ממונים על כל העולמות כולל עולמות מלכות, השרפים נמצאים בהיררכיה מתחתם, ונמצאים בעולמות מלכות וביחד משקפים גם את האדם המדבר בעולם אצילות שבעולמות התולדות (אבי"ע), וגם את עם

הכהנים, שהם משבט שם. עם ישראל הוא הבכיר שבשבט שם, בעקבות הברית שעשה יעקב עם לבן הארמי, שמשקף את צד ימין של שבט שם (צבע לבן) מתוך שלושת הקווים. כמו כן נעשתה ברית עם עשו, המשקף את צד שמאל של שבט שם (צבע אדום). עם ישראל נמצא בעולם התפארת של שבט שם, ועל כן הוא הבכיר שבהם, עולם תפארת הוא עולם הצומח, ולכן צבעו של עולם תפארת הוא ירוק, והוא קשר אליו את שני הקווים האחרים כדי להיות לגוף אחד כנגד מלאכי הטומאה. שאר המלאכים, שהם שרפים ואופנים, חשמלים ואראלים, משקפים את הנשמות בעולמות בינה, תפארת ומלכות, שבעולמות התולדות. בכל עולם מלכות, כגון עולם הנפש (עשייה), יש 40 עולמות לתיקון. 20 עולמות בעולמות מלכות שבמלכות (בנפש) ו 20 עולמות בעולמות תפארת שבמלכות הנפש. 20 העולמות האלה מתחלקים לשניים: עולם התפארת שבמלכות עולם עשייה המציין את הזכר מעולם מלכות עשייה, ו-10 העולמות השניים כנגד עולמות מלכות ומלכות עולם עשייה, המציינים את הנקבה, מכיוון שעולמות המלכות שבמלכות, שבהם יש 20 עולמות, גובל עם עולמות הטומאה, ומכיוון שאנו בכורים לקב"ה, אנו עומדים כחיילי ה' כנגד מלכות הטומאה. ועל כן, כדי לקבל הגנות כנגד מלאכי הטומאה אנו משלמים מחצית השקל ובה אנו קונים גם קורבנות שעל ידם מושמדים מלאכי הטומאה. משקל כל שקל 20 גרה, כנגד 20 עולמות של מלכות הנפש, שאותם אנו צריכים לתקן, ונשמותינו נמצאות בעולמות אלה לשם תיקון. מתוך 20 גרה אלה, אנו משלמים 10 גרה כנגד 10 עולמות, שהיא מחצית השקל, כדי לשמור עלינו מעולמות הטומאה (כפי שנאמר לקין, הבכור, בבראשית: "לפתח חטאת רובץ", כלומר, הוא שומר על הפתח, שהוא עולמות פתחי נידה של אמו, כלומר הוא המגן על המלכות של אביו ואמו). 10 גרה משקפים גם עשר ספירות שבעולמות המלכות שבמלכות שבעולם הנפש. 10 הספירות הנוספות (שמשלמים ל 20 גרה) הם מקומם של הכרובים, השרפים והאופנים השומרים עלינו בעולמות הרוח, כי אנו חלק מנשמותיהם. והם נמצאים תמיד בעולם אחד גבוה מאתנו. את מחצית השקל תשלמנה רק הנשמות שיצאו ממצרים בגופם ובנשמתם, כי היציאה ממצרים היא היציאה מעולמות הטומאה המציינים את עולמות הערוה, שבהם היינו ומרכז מלכותם במצרים. ובבית המקדש השני הוא טיהור עולמות התפארת שבעולם עשייה שנאמר בנביא חגי: "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון". מכאן שמחצית השקל היא השמירה על הנפש לבל תיפול חזרה לעולמות מצרים, שהם עולמות הנחש והתנין שאותם עדיין לא תיקנו. ואכן, כאשר אין בית מקדש אין עלינו שמירה מלרדת לעולמות הטומאה (מצרים) ואנו עלולים לרדת לשם במעשינו, כנאמר בספר דברים פרק כ"ח פס' ס"ח: "והשיבך ה' מצרים באוניות" (אוניה = און + יה, כלומר: כח ה'). כשנגיע לגאולת משיח בן דוד, שהיא תיקון עולם תפארת, נשלם מחצית השקל, עבור תיקון עולם תפארת, והוא יהיה כמו עולם עשייה שיש בו 40 עולמות טהרה שיש לתקן בכל אחד מהעולמות. וכפי שנעשה בעולם העשייה, כפי שפורט למעלה, כך יהיה גם בעולם תפארת. טיהור עולם מלכות שבעולם בינה יהיה כמו בעולם תפארת, כי בעולם זה יתוקנו החטאים של אדם וחיה והנחש, והכל יחזור למקומו, כדי לטהר עולמות עליונים. ולכן, עד סיום חטאי אדם, חיה והנחש, שהם תיקון מלכות עולם בינה, נשלם מחצית השקל.

בכסף השקלים השתמשו לעבודת הקודש באוהל מועד, לתיקון, בדק בית, עשיית כלים חדשים, תיקון כלים וקורבנות ציבור בבית ראשון ושני. בבית שלישי, מחצית השקל יהיה לבדק הבית, עשיית כלים, תיקונם וכל הקשור לבית המקדש כמו עצים וכו'. אבל את קורבנות הציבור יתנו הציבור והמשיח, כפי

שנאמר בספר יחזקאל בפרק מ"ה פס' י"ג: "זאת התרומה אשר תרימו", ובפס' ט"ו: "ושה אחת מן הצאן מן המאתיים ממשקה ישראל למנחה, לעולה ולשלמים לכפר עליהם נאום ה'". ומפסוק כ"ב, מנחת הנשיא לקורבנות הפסח, ובפרק מ"ו את מנחות הנשיא, התמידים והמוספים וקורבנות התודה, וגו'. קורבנות אלה נקראים קורבנות ציבור והמשיח יביא את הקורבנות ואת מנחות הקורבנות, שהם שמן, חיטה ויין כנגד מחצית השקל. חלק גדול מהקורבנות והמנחות ניתן על ידי עם ישראל במקום מחצית השקל (בעולם בינה ומעלה), כי לא יהיו יותר מלאכי טומאה המסיתים את הכלים של הנשמות.

כיוור הנחושת : (שמות פרק ל' פס' י"ז-כ"א)

את כיוור הנחושת עשו "מהמראות הצובאות אשר צבאו פתח אוהל מועד" (שמות פרק ל"ח פס' ח'). ובמדרש רש"י נאמר כי לבנות ישראל היו מראות מנחושת בדיהן שדמותן משתקפת כאשר הן מתקשטות ולא עיכבו אותן מלהביא את המראות למקדש. משה לא רצה לקבלן, מפני שנועדו להביא לידי התייחדות, אך הקב"ה אמר למשה לקבלן, כי מראות אלה עשו הרבה צבאות של ה' במצרים, כי מזבח הנחושת נועד לטהר את הנפשות ואת הנשמות, והמראות יצרו ריבוי של נפשות ונשמות במצרים, ולכן מקומם במזבח הנחושת (מזבח העולה), המציין את עולמות הנפש שבעולמות עשייה, ולכן כשהיו הבעלים יגעים מעמל עבודת הפרך, באו הנשים מקושטות, עוררו את תאוות הגברים וכך יצרו את המשך השושלת, אף על פי שחלק מתינוקות אלה הוצאו להורג ע"י פרעה ואנשיו. אבל נשמות אלה, שהוצאו להורג, יצאו לגלגולם הראשון בגוף אדם וחיה (ראה בספר שער הגלגולים של האר"י, שנשמות ראשונות אלה מסיימות את חייהם מוקדם כי הם פרי בוסר).

הכיוור מנחושת משקף את עולם עשייה. המים שבכיוור משקפים את התורה, הנמצאת בעולם אצילות שבתולדות, הנקרא עולם אדם מדבר, וכן את עולמות השוורים, הנשרים והאריות שבעולמות אינסוף. הנחושת משקפת את עולם עשייה ואת ירידת התורה מעולם אינסוף דרך עולם אצילות לעולם עשייה, ולכן הכיוור עשוי מנחושת כי אנו מתקנים את עולמות בינה ואצילות בעולמות עשייה.

הכיוור ניצב בין אוהל מועד ובין המזבח. כמו שהמזבח, העשוי נחושת, מטהר את הנפש, כך הכיוור, שיש בו מים, מטהר את הנפש לפני הקרבת הקורבנות או כניסה להיכל.

בכיוור רוחצים את הרגלים והידיים. הרגליים משקפות מלכות של עולם עשייה, והידיים משקפות את עולם תפארת, כלומר רחיצת הידיים והרגליים מסמלים את טיהור עולמות עשייה (רגליים) ותפארת (ידיים), שעליהם אחראים הכהנים. הכהן מסמל את עולם תפארת ולכן הוא הסמל שנשמתו נמצאת בעולם תפארת כאשר גופו בעולם עשייה, יחד עם בני ישראל.

בנוסף המים, שבכיוור הנחושת, מטהרים את האנרגיות השליליות הקלות שנמצאות בגוף, ואינם מטהרים אדם שנגע באב הטומאה או ראשון, שני ושלישי לטומאה. מים אלה אינם מטהרים טומאות, שהוגדרו בתורה כטמאי יום או כטמאי מת, אלא בנוסף לרחיצה עם ערב השמש, ולכן הרחיצה במים כאשר הכהן ניגש לשרת בקודש הן בהיכל והן במזבח, הוא טהור מאנרגיות קלות, שהם נגיעה במקומות צנועים, שנגע בהם הכהן בעת לבישת בגדיו ובשנתו, ולכן כאשר הכהן טהור מלאך קדושה מתעבר בו, ושניהם ביחד משרתים בקודש כדי לפתוח עולמות עליונים, כדי לחבר שמים וארץ. התעברות המלאך בגוף היא חיבור שמים וארץ והגוף הוא ארץ (הגוף נקרא מרכבה לישות עליונה, כמו

שעם ישראל משמש מרכבה לקב"ה ולא ימא שכינה עליונה, כנאמר בשמות פרק כ"ה פס' ח': "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

במלכים א' אנו מוצאים שחירם, בן לשבט נפתלי, הבא מצור, עשה כיור מנחשת לפי תוכניותיו של שלמה המלך. הכיור רכוב על **12 פרים מנחשת**. הפרים משקפים את סיוס עולם הכתר, הנקרא עולם השור או עולם אדם קדמון (הגדרה של ספר הזוהר), שבעולמות התולדות ואת תיקון עולם יחידה. מעולם בינה שבעולם אצילות, ואנו הופכים לישויות נצחיות, שאינן מתות, שנאמר: "ובלע המוות לנצח", (ישעיהו כ"ה). הפרים מנחשת משקפים את הכתר של עולם עשייה שבעולם אבי"ע, שבבית הראשון, והבית השני משקף עולם תפארת שבעולם עשייה. אנו צריכים להגיע לסיוס תיקון אדם תחתון, המשקף את עולם אצילות, ובסיוס התיקון של עולם אצילות אנו מגיעים לעולמות לבנת הספיר ששם מתחילים חיי הנצח, וסיוס תיקון עולם השור. ואחרי כן לסיוס תיקון עולם הנשר, עולם האריה ואחרי כן סיוס התיקונים של עולם אדם עליון, כפי שמפורט במרכבת יחזקאל פרק א', לאחר סיוס תיקון עולם אצילות שבעולמות אינסוף, יורדת הרוח עם הנפש שתוקנה לגוף האדם, ומתחיל תיקון עולם תפארת עד להגעה לעולם השלום שבעולם אצילות שבעולמות אינסוף, ואח"כ יורדת הנשמה עם הרוח ועם הנפש המתוקנות לגוף, ומתחיל תיקון עולם הנשמה שממש נפלו אדם וחוה (ראה את חייו של פנחס הכהן שבערוב ימיו הפך לאליהו הנביא שחי 600 שנה לפני שעלה לעולם בינה עם גופו ונלקח לשמים).

הכיור עם 12 הפרים משקף את מרכבת התורה, המסומלת ע"י מים, שאותה נושאים בני ישראל, המיוצגים ע"י 12 הפרים. כך מטוהרים הכהנים שנשמותיהם הם נשמות מלאכי עליון גבוהים, הבאים מעולמות אינסוף, ויכולים לטהר ולכפר על בני ישראל ועל העולם כולו. העולמות העליונים, כולם, מטוהרים ע"י הקטורת והמנורה, ולכן בני ישראל, קְ-פרים, וככהנים, החל מעולם בינה ואצילות בעולמות אבי"ע, הם המייצגים את ממלכת הכהנים, ויורדים מעולמות תפארת. ובסופו של תהליך התיקון נהיה כולנו כהנים (מעולמות תפארת, בינה ומעלה).

משה רבנו שימש כמנהיג שנשמתו היתה בעולם התפארת ומעלה שבעולם הכתר שבעולם תפארת, שסמלו עגל. לכן אמרו בני ישראל לאהרון "עשה לנו אלוקים כי זה האיש משה לא ידענו מה היה לו". כשפנה משה אל אהרון בכעס, על מה שקרה, כפי שנאמר בספר דברים: "כי פרעו אהרון", ענה אהרון למשה "זרקתי את הזהב באש ויצא העגל הזה". בתגובה לשאלתם, כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו, נעשה עגל הזהב, בפקודת הקב"ה, כדי למנוע מבני ישראל מלחטוא בעבודה זרה ממש, מה שלא היה מותר ברירה אלא להשמיד את בני ישראל. נשמות בני ישראל, במעמד הר סיני, היו בעולמות תפארת ובינה שהעונש בהם קשה בהרבה מעונשן של נשמות שנמצאות בעולמות תחתונים וירודים. העגל משקף את משה, שהוא גלגולו של יוסף הצדיק, שנאמר ליוסף: "בכור שורו הדר לו" (דברים פרק ל"ג, צוואת משה רבנו), ובכור שורו זה העגל, שהוא תולדת השור. אנו רואים זאת גם בחלום יוסף (בראשית פרק ל"ז פס' ט'). בחלום זה רואה יוסף כי השמש והירח ו 11 כוכבים משתחוים לו. כדי להבין פירוש חלום זה אנו נחזור לשבעת ימי הבריאה. היום הראשון הוא עולם האריות (חסד), היום השני הוא עולם הנשר (גבורה), היום השלישי הוא עולם השור (תפארת), היום הרביעי הוא עולם אצילות (נצח), שבו נבראו השמש, הירח והכוכבים ולכן נראה ליוסף בחלום כי השמש, הירח והכוכבים משתחוים לו וזה מה שמרמז בחלום שהוא הממונה על עולם זה, ולכן מקומו

בעולם גבוה יותר, שהוא עולם השור (תפארת) וממונה על עולמות אבי"ע, ומכאן ניתן להבין כי ביום השלישי נבראו העצים והדשאים (צומח), ובספר דברים פרק כ' נאמר: **'כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה'**, כלומר יוסף אבינו הוא נשמת האדם הראשון, ויעקב אבינו הוא נשמת שת והבל, בניו של אדם וחווה, ועל כן משה רבנו ודוד המלך גם הם גלגוליו של יוסף שהוא נשמת האדם הראשון, רק שמשה רבנו הוא נשמת האדם הראשון בעולם תפארת המתקן את עולם תפארת ומלכות, ודוד המלך כמלך המתקן רק את עולם עשייה, ולכן בגלגול זה לא היה כהן.

כעסו של הקב"ה מחטא העגל נבע מכך שבני ישראל ביקשו לעשות את סמלו של משה, ואח"כ אמרו "אלה אלוֹקֵיךָ יִשְׂרָאֵל". עגל זה נקרא עגל מסכה מכיוון שביקשו מאהרון לעשות את סמל משה ואח"כ עבדו עבודה זרה, כלומר מסכה של אחד בפה ואחד בלב, כפי שנאמר בתהילים פרק כ"ח: "דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם".

עולם השור הוא סיום התולדות בעולם הנקרא בספר הזוהר 'אדם קדמון', הנקרא עולם השור, כפי שהצטייר במרכבת יחזקאל שבה היו לכל חיה 4 פנים: פני אדם, פני שור, פני נשר ופני אריה. מעליהם, אדם עליון, שבמרכבה זו היה כבוד ה', והשר הממונה על עולם זה הוא המלאך מטטרון. אנו צריכים להגיע ל 12 שוורים עשויים כסף, שהוא סיום תיקון עולם השור בעולם תפארת שבגאולת בן דוד, שאז הכיור יהיה מכסף, מה שמשקף את עולם עליית הגוף, עולם תפארת (רק לאחר עליית כל העמים לעולם תפארת כדי שלא תהיה שום נשמה בעולם עשייה). דוד המלך יהיה נשיא והקב"ה מלך, וזה תהליך סיום תיקון עולם אצילות, ומכאן מתחילים חיי הנצח, שבו מתחילים את תיקון עולמות אינסוף, שהם נשמות המלאכים המוגדרות נשמות אדם, ואנו משורש נשמתם.

המשיח בגאולת דוד המלך, שתחילתו בעולם בינה, הכיור יהיה מזהב, שמשקף את עליית הגוף לעולם נשמה, שמשם נפל האדם הראשון, רק לאחר שעלו כל הנשמות מעולם תפארת. ומעולם זה עולים ברצף לתיקון כל העולמות, עד לחיי הנצח, שבעולם מלכות שבעולם השור, שבו הופך דוד המלך לנשיא (יחזקאל פרק ל"ז) והקב"ה יורד כמלכו של עולם ואז "בילע המוות לנצח" ומכאן נראה את הקב"ה בצמצום, כפי שנאמר בישעיהו פרק כ"ה: "זֶה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קִוִּינוּ לוֹ". בעולם זה הקב"ה הוא המלך במלא הדרו, לאחר שירד לעולמות האינסוף ומעבר להם מעולמות גבוהים יותר כי בעולם הכתר שבעולם אינסוף נמצא כיסא הכבוד, שהוא החלק התחתון של הקב"ה.

לאחר שהוסרה הטומאה מבני האדם, כולל הערלים, שכאשר נגיע לעולמות אצילות יסירו בני האדם את עורלתם בעולמות נפש, תפארת ובינה ויתחילו להפוך ליהודים בעולמות תחתונים, שהם חלק מהאדם העליון, וכל נשמה תהיה במקומה בגוף האדם העליון, באיבר שממנו השתלשלה. ועל כן נאמר בתהילים פרק י"ט: "בכל הארץ יצא קוֹם וּבְקֶצֶה תָּבֵל מִלֵּיהֶם, לִשְׁמֵשׁ שֵׁם אוֹהֵל בָּהֶם", כלומר בהגיע כל בני האדם למלכות עולם אצילות, שהוא גם עולם תחיית המתים, תוסר העורלה (אוהל) מהשמש, כלומר יתוקנו כל עולמות הנפש בתולדות (אבי"ע) של הנשמות. המלאכים, שהם נשמות בני האדם בעולמות הנפש הכללי (כאשר עולמות תולדות ואינסוף מחוברים יחדיו) שהם עולמות אבי"ע, ועל ידי כך יהיו כל בני האדם גוף שלם אחד שכל איבריו שלמים, כולל הנשמות (מלאכים) ובאחדות מלאה, כנאמר בנבואת ישעיהו: "וְגַר זֶאֵב עִם כְּבִישׁ". כל ההסברים והחזיונות שניתנו לי ולנביאים נמסרו ע"י המלאך גבריאל, המלאך מיכאל, המלאך מטטרון וכן כל מלאכי עליון, שכינה עליונה ותחתונה,

ולפעמים גם אבינו, אלוקי ישראל, שהופיע אצלי ברוח סערה ובמרכבת ישראל, כפי שנגלתה לנביא יחזקאל, וכן בצורות השונות הכתובות בתנ"ך.

שמן המשחה (שמות פרק ל' פס' כ"ג- ל"ג)

א. "קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות".

המילה "מר" היא מהבושם מור, שזה סוג של בושם העשוי מצמח (שיח) הנמצא באזור מדברי בדרום הארץ, וכנראה קוצני. המילה "דרור" משקפת משוחרר מקוצים, כלומר יש לנקות את הקוצים, המשקפים עולמות תחתונים, קודם. מר דרור משקף את עולם תפארת (המספרים 250, 500 ו 250 משקפים כסף = עולם תפארת).

ב. **בושם קינמון 250** = טוחנים את קליפת הקינמון ומפיקים ממנו את שמן הקינמון או בצורת אבקה דקה מאוד, כנגד עולם מלכות.

ג. **קנה בושם 250** = זהו קנה בושם שגדל ליד מים ויש בו ריח והוא משקף את עולם בינה.

ד. **וקידה 500** = שיח בושם הנמצא במקומות שונים (שהוא לא שיח הקציעה) ומשקף את עולם אצילות. הקידה נראה בחיזיון כעין שיח שצורתו דומה לאש שיוצאת ממדורה וצבעו ירקרק בהיר וחיור אבל זורח ומבריק.

ה. **שמן זית הין** = כנגד עולם בינה, הנקרא עולם הנשמה, שהוא תחילת התיקון לעולמות עליונים יותר, כולל עולמות אין סוף. זו המלכות האמיתית, הנקראת מלכות הפה, תורה שבעל פה. לנשמה שמזדככת ומגיעה לעולם זה מתחילים לגלות לה את סתרי התורה.

כל המידות בשקלים הם כנגד עולמות. אם כתוב ראש מר דרור 500 שקלים, אז ראש זה מהמילה ראשית שהיא עולם תפארת שהוא ראש לעולם מלכות, ה- 500 משקפים 500 עולמות בעולם תפארת, שקל כנגד כל עולם. נשמה שהגיעה לעולם תפארת, מעולמות עשייה ועד לעולם הפה בעולם אין סוף, הנשמה מזדככת ותחילתה במשיחת שמן המשחה באדם כדי לתת לו הגנות כנגד מלאכי טומאה, וכאן מדובר על הנשמות הכוללות של כל נשמות העולם, כי הם נשמת האדם הראשון, כמו הכהן הגדול והמלכים שאושרו ע"י הקב"ה, ועל ידי כך הוא מזדכך במהירות (מלבד כשהקב"ה מנסה את האדם, ראה ניסיונות שבהם נוסו שאול ודוד המלך), כפי שנאמר לאהרון ומרים בספר במדבר בפרשת בהעלותך "לא כן משה עבדי פה בפה אדבר בו". פה א' הוא משה בעולם הפה שבעולמות התולדות (אבי"ע), ופה ב' הוא פה ה' שבעולם הפה שבעולמות אין סוף שבאחר צמצום מעבר לעולם האינסוף נשמה המגיעה לעולם הפה בעולמות אין סוף, שזה תחילת התיקון הסופי של האדם העליון, תיקרא אדם, שזה שם הוי"ה במילוי אלפין. היא תיקרא כך מעולם אצילות שבעולמות התולדות (אבי"ע) עד סיום כל התיקונים בכל העולמות.

יש להבין כי הנפש המתחילה את תיקונה מעולם מלכות עשייה שהיא יציאת מצרים ועד לעולם השלום שבעולמות אינסוף שהוא עולם אצילות, הנפש מתקנת ומטהרת את עולמות עשייה, תפארת, בינה, אצילות, עולם השור, הנשר, הנמרים והאריות שבעולמות אינסוף, וכן את עולמות בינה ואצילות שבעולמות אינסוף הנקרא 'עולם השלום', וכל עולם כזה בנוי מ-1000 עולמות, וסיום 10 הספירות מעולמות מלכות עשייה, ועד לעולם הכתר שבעולמות אינסוף, הוא רבבה של עולמות, כנאמר בשיר

השירים פרק ה פס' י: 'דודי צח ואדום דגול מרובה'. ה'רבבה' היא 10,000 עולמות הכלולים במשיח שהוא נשמת האדם הראשון שהוא נשמת המלאך מיכאל, וכל הרבבה בעולמות אלה כלולים בו, מעולם השלום יורדים הנפש והרוח לגוף, והפעם הגוף יחיה 600 שנה כמו אליהו הנביא, שם ונח. מכאן מתחילות הנפש והרוח לתקן את עולם עשייה שבעולם תפארת, ועד להגעתה שוב לעולם השלום שבעולם אינסופי, שהוא תיקון נוסף של רבבת עולמות, השייכים לעולם תפארת, אח"כ יורדת הנשמה לגוף ומתחברת עם הרוח והנפש, וכאן גם מתקנת שלישית את עולם עשייה ועד עולם השלום בעולמות אינסופי, שהוא תיקון עולם בינה, ואח"כ מעולם זה האדם יכול לשנות גם עולמות ולהכות צבאות כמו אליהו הנביא שהוריד אש מן השמים בכל פעם שנרדף ע"י המלכות, וכמובן, רק באישור ה', מכאן נשים לב למשקל של שמן המשחה:

א. ראש מר דרו' = 500 שקל

ב. בושם קינמון = 250 שקל.

ג. קנה בושם = 250 שקל.

ד. קידה = 500 שקל.

סה"כ 1500 שקל

כל שקל בנוי מ-20 גרה, סה"כ 30,000 גרה, כנגד 30,000 עולמות, שהם סיוס עולמות נפש, רוח ונשמה מעולמות עשייה, ועד לעולם השלום שבעולם אינסופי, ב-3 מחזורים, ומכאן הנשמה בדרגת בן אלוקים היודעת להבחין בין טוב ורע, אבל לא כמו שאמר הנחש לאדם וחווה בעולם זה, לפני עולמות התיקון, כלומר רק לאחר תיקון עולמות עשייה, תפארת ובינה עם הגוף יוסרו העורלות מהמת, וכל עלייה בשלבים, ועד שיתחילו להבין את מחשבת הבריאה, אבל כולם סרים למרותו של א-ל אלוקי האלוקים הקב"ה, כנאמר בתהילים פרק קכו 'הודו לה' כי טוב, הודו לאלוקי האלוקים'. את השמן יש להזות כמו שמזים את דם החטאת, כלומר על הפרוכת ועל 4 קרנות מזבח הקטורת, ארון העדות, השולחן וכל כלי המקדש הנמצאים במשכן, ועל הכלים הגדולים כמו פרוכת, מנורה, ארון הברית, שולחן ומזבח הקטורת מזים 7 פעמים באצבע (ומורחים על הכלים והמקדש, ואת דם החטאת לא מזים על הפרוכת, אלא כנגדו) וגם על מזבח העולה וכליו והכיור וכו'.

מדוע אנו משתמשים בשמן המשחה?

כאשר מורחים את שמן המשחה על כלי הקודש אנו נותנים הגנות חזקות ביותר מכל 30,000 עולמות כנגד מלאכי הטומאה לסוגיהם, והתנאי הוא שאנו שומרים את מצוות התורה, וכן אנו פותחים את העולמות העליונים, כנגד הכלי המוצב במשכן, ושמן המשחה הוא מעין מפתח עולמות. כך גם כאשר מושחים כהנים גדולים או מלכים. למעשה, אנו פותחים עולמות וערוצי תקשורת בין עולמות תחתונים ועולמות עליונים ולכן כל הנוגע בשמן המשחה מתקדש, ומשמש כערוץ לחיבור שמים וארץ, ולכן מצווה משה את שמן המשחה לדורות ואומר שאסור לעשות כמתכונתו, משום שהעושה כך פותח ללא בקרה עולמות עליונים מבלי לחבור לקדושה דרך בית המקדש, דבר שיכול להרוס עולמות ולהחזיר מלאכי טומאה למקומות קדושה ולטמאם. לכן מזהיר הקב"ה כי האיש אשר ירקח כמוהו הוא יתן ממנו על זר, כלומר על עצמו, שאינו ראוי לכך יכרת מעמו, מלבד כהן גדול ביום משיחתו או מלך ביום משיחתו. עם ישראל הם מלאכים עליונים שבסופו של תהליך יהיו מקומותיהם בעולמות

עליונים ביותר שבעולמות אין סוף ואדם כי יכרת עקב מעשיו וישאר בעולמות תחתונים מבלי יכולת לעלות לדרגת מלאכים עליונים גבוהים ביותר. ככל שעולים בעולמות, כך המלאכים גבוהים יותר ובעלי אנרגיות גבוהות יותר, והם ממונים על העולמות. מי שנכרת מעמיו הוא אסון כבד לנשמה יהודית, ועלול להגיע לעולמות עמוני ומואבי, שאין להם חלק בגאולת עולם תפארת הבאה עלינו לטובה, ויהיו כמו הערלים, המואבים והעמונים, שיהיו האחרונים לתיקון וליציאת מצרים יחד עם הממזרים. נשמות המואבים והעמונים נמצאות קרוב לפתחי נידה של אישה בזמן נידתה ורק לאחר שתתקן האישה הטמאה, בסוף תיקון כל העולם, רק אז יוכלו להיכנס למצרים ולהיתקן ולהשתחרר גם הם מעבדות מצרים ולהצטרף לנשמותיהם בעולמות תחתונים. לפיכך, מי שעושה כמתכונת הקטורת עלול להפסיד את חיי העולם הזה וחיי העולם הבא והוא האחרון להיגאל בעולם.

סיכום

אנו צריכים להבין **שהמשכן וכליו משקפים בניית עולמות** מכיוון שבכל העולמות נמצאות נשמות בני ישראל שאחראיות על העולם כולו. נשמות אלה ממונות על כל הנשמות בעולם של שאר בני האדם, שהרי כל העולם הם איברים שונים באדם העליון, שירידתו וצמצומו בעולם הזה התרחשו ע"י האדם הראשון וחוה, ונשמות אלה מרכיבות את נשמתו של האדם הראשון, אבינו, ואמנו חוה.

א. ולכן, נשמה זו של אדם אבינו ואמנו חוה, שאותם מתקנים בני ישראל כאשר נשמותיהם מתקנים את כל העולמות שבהם נמצאים גם שאר העמים, כנאמר בספר דברים פרק לב פס' ח: **בְּהִנָּחַל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם, בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם (=מגדל בבל) יִצָּב גְּבֻלַת עַמִּים, לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.** נמצאת בתוך עולמות הרחם של אימא עליונה בעולמות אינסוף הנקראת ירושלים של מעלה, והמקדש או המשכן משקפים את עולמות הרחם שלה. ומשום שנשמות בני ישראל אחראיות על כל הנשמות בעולם והן הראשונות להסרת עורלת הנפש, ע"י יציאת מצרים, והן צריכות להקים את המשכן, מכספם ומתרומתם, כדי לזכך ולטהר את הנשמות בעולם ולהשמיד את מלאכי הטומאה.

ב. עמי העולם בבבל בנו את מקדש האלילים (מגדל בבל) מכספם ורצו ע"י כך להשמיד את העולם, לכן באים בני ישראל, שנבחרו ע"י הקב"ה כעם ראשון המשתחרר מעולם מלכות שבמלכות העשייה ומסיר את עורלתו, לבנות, בכספם, את משכן הקב"ה, שהוא עולמות הרחם של אמא עליונה, שנאמר בתהילים פרק ע"ח: "ויביאם אל גבול קודשו הר זה קנתה ימינו" (קנייה של ההר כמו שקונים את עולמות האישה בחתונה). כנאמר בספר משלי פרק ח' פס' כ"ב: "ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז", וזאת כדי לקנות את עולמות האישה, והאדון על העולמות שקנה הוא האדון גם על האישה כדי להביא תולדות, כלומר הר סיני מסמל את עולמות התולדות של האישה, ומציין את עולמות הרחם ששם יגדלו בני ישראל, כי כדור הארץ הוא ביצית ביקום.

כדי לכלוא את האנרגיה העצומה הנמצאת במשכן, שהוא גם נשמת האדם הראשון וחוה אמנו. אנו צריכים לכסות את המשכן בעורות עיזים, אילים ותחשים, כי עורות וצמר מהווים חסימות אנרגטיות שאנו מקבלים מעולמות החי (התאנה והגפן משקפות חסימות אנרגטיות מעולמות הצומח שבעולם תפארת ועשייה ולכן נאמר: "איש תחת גפנו ותחת תאנתו") וככל שהנשמה תהיה טהורה יותר, ע"י זיכוך בני ישראל, כך העוצמה של ארון הברית והמשכן יהיו גדולים יותר, וככל שמזדככים יותר גם המשכן עולה עולמות ומידת הצמצום שלו קטנה ועוצמתו גבוהה יותר. ועל כן, אנרגיות עצומות אלה משפיעות על העולם כולו וגם על מחנה שכינה הפיזי והמטאפיזי, ששם נמצאים בני ישראל, ולכן אם

בני ישראל, המהווים את החיץ בין המשכן לעולם לא יהיו טהורים, ירד עליהם אסון (ראה את מכת הנחשים במדבר ואת פרשת קרח והמרגלים).

העלייה בעולמות מתחילה מעולמות מלכות עשייה לעולמות תפארת, שהיא הסרת עורלת הלב כאשר עולמות אבי"ע מחוברים, ותהיה לאחר לידתו של המלאך ישראל בעולם תפארת, שנאמר בספר בראשית פרק ל"ה פס' י': "ויאמר לו אלוקים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא שמו ישראל". לידת המלאך היא בעולם תפארת שכן הנשמה עולה מעולם הנפש (עולם עשייה, הנקרא "יעקב") לעולם הרוח (עולם תפארת, הנקרא "ישראל"), לכן היתה חשובה מאוד **תרומת המלאכה של בני ישראל**:

כל איש ואישה חכמי לב העבירו את הכסף, הזהב, הנחושת, עורות העזים, האילים המאודמים, התחשים, הפשתן והאבנים היקרות, חוטי זהב וכסף לאריגה, השמן, הבשמים והתבלינים. כל אלה החומרים המכניסים את המשכן למשיכת אנרגיה עצומה והזדככות בעולמות כדי שעוצמתו תהיה כמשכן בעולם העליון ביותר של בריאת האדם, שהוא עולם האריות שבעולמות אין סוף, הנקרא עולם החסד, שהוא עולם הפה והאף שבעולמות אין סוף, ומקביל לעולמות הרחם של אימא שכינה עליונה. המשכן עשוי כדי לתקן את האדם הראשון, אבינו, ואמנו חוה בעולמות העשייה והתפארת, ואח"כ תיקוני עולמות בינה ואצילות, שבעולמות התולדות (אבי"ע), עד הגעתם לשורשי נשמתם בעולמות אין סוף, בהמשכם עד לעולם הכתר שבעולמות אינסוף דרך עולם השלום שבעולמות אינסוף. כאשר עשו וטוו את יריעות העזים על המשכן נוצרו בחיבורם קרחות שאותם טוו נשים שקיבלו את החכמה מהאלוקים, בכל תחומי האומנויות. הן ארגו צורות מלאכים וחיות קודש, דבר שגזל מהן זמן רב, והן הקדישו לילות וימים בעבודת קודש זו. כדי לדעת את הדרישות הרבות של עבודת המשכן, רבות מהן חזו חזיונות, מול עיניהם, שבהם נגלה להן כיצד המלאכה צריכה להיעשות וכיצד זה יראה בסופה של העבודה, כפי שראה משה במעמד הר סיני, שנאמר בספר שמות פרק ל"ט פס' מ"ג: "וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו ויברך אותם משה".

עושי המלאכה ראו בחזיונות את אשר דורשים מהם בעבודה קדושה זו וצריך לדקדק מאד, כי כל דבר במשכן הוא בריאת עולמות וסמלים של עולמות עליונים. לכן נדרשו דיוק וחרדת הקדושה וסיוע משמים, על ידי החזיונות. המלאכות הקדושות היו מרובות וכללו את בריאת העולמות ואת יציקת התוכן לעולמות אלה, ואת המלאכות ואת אריגת הכרובים, את מרקחת הקטורת ושמן המשחה, ולכן ניתנה חכמה זו ע"י שמים לכל עושי המלאכה, כל אחד לפי עבודתו, מלבד 3 אנשים שקיבלו את כל עבודת הקודש, ואחד מהם הוא בצלאל בן אורי בן חור בן מרים אחות משה ואהרן, כלומר הנין של מרים הנביאה. הפלא בבחירה זו שהוא היה בן 13 שנה בלבד וכבר היה אומן בכל המלאכות, והוא גם חיבור של שבט לוי (מרים הנביאה) ושבט יהודה, אביו של חור, כלב בן חצרון משבט יהודה. האומן השני הוא אהליאב בן אחיסמך משבט דן, והשלישי הוא משה רבנו. כל שאר חכמי המלאכה ידעו כל אחד את אשר עליו לבצע לפי חזיונות מלמעלה. יש שידעו מספר עבודות ויש שידעו רק עבודה אחת. כאשר הקב"ה מסיר את העורלות מנשמות עם ישראל, בני ישראל יוצאים מגדרם למלא את ציווי ה' בכל ליבם ומעשי ידיהם עד אשר משה מבקש שיפסיקו להביא את כל החומרים לבניית בית המקדש. אנשים לא חסכו גם בכסף, זהב, אבנים יקרות ועצי שיטים, שהם עצים יקרים במדבר, כדי להקים סוכות ולבנות ארונות ומיטות באהלים לצרכים במדבר, ואת הכל העבירו למשכן. כל זה יכול

להיווצר בהסרת העורלות ורצון העם לכפר על מעשיו בחטא העגל, כך גם נעשה במצרים, המצרים ששו להשאיל לבני ישראל את כל הכסף והזהב, אבני חן ותכשיטים – ומסרו בחפץ לב לבני ישראל. כל בני ישראל ידעו היטב את משמעות המשכן ואת התורה, ולכן בחנוכת המשכן ידע כל נשיא בדיוק מה משקף כל קורבן ומה להביא. כולם הביאו את אותם החלקים המשקפים חלקים שווים במקדש המחולק ל 12 שבטים, המשקפים את פתחי השמשות והשערים שבכל עולם, שנאמר בספר ישעיהו פרק נ"ד פס' י"ב, כְּדֹכַד שְׁמוֹתֶיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ יִהְיוּ לְאֲבְנֵי אֲקֵדָה, כלומר יש מ"ח שערים ושמשות שעליהם אחראים בני ישראל (שערים = עולמות פתחי נידה של נקבות = מלכות = שערים); שמשות = עולמות הפתח של איבר מין זכרי המציינים את עולמות התפארת), ומשם יורד השפע לעולם. מח, שערים ושמשות מראים את שורשי נשמתנו בעולמות המלכות והתפארת בכל העולמות. הנשיאים וחלק גדול מהעם ידעו כל פרט ופרט במקדש, שהוא חלק מבריאת האדם בעולמות הרחם של אימא עליונה. וכמו שידעו מה החשיבות העצומה של הקרבת קורבן הפסח פחדו שהם טמאי נפש ועל כן אינם יכולים להקריב קורבן פסח, המכפר על הנפש, לצאת לדרכה ולטהר עולמות עליונים במשך השנה, המכוונים לפי סדר החגים, ולכן כשהם טמאים הם לא יכולים להקריב את קורבן הפסח. על כן לא דיברו על שום חג ברגלים אחרים מלבד קורבן הפסח, ואפילו לא ביקשו על נפשם ביום הכיפורים או בראש השנה כאשר הם טמאים, שכן חג הפסח הוא החשוב ביותר, כי חג הפסח הוא יציאת הנפש, הרוח והנשמה המטאפיזיים ממצרים כדי לטהר את העולמות, הנשמה המגיעה במסעותיה לעולמות אבי"ע, ובשבועות היא מגיעה לאזור הלב, כאשר עולמות אבי"ע ועולמות עשייה מחוברים, בראש השנה הנשמה נמצאת באזור הפה (בינה), ביום הכיפורים בעולמות השפם והלחיים, ובסוכות בעולם האף התחתון, וכנגד עולמות האף בעולמות אינסוף ששם שורש נשמתנו. בעולמות האף מתחילות השנתות שזהו הטיהור של שנות השמיטה שאותה אסביר ב"ה בספר ויקרא כי בשנת השמיטה משחררים את 7 העולמות שמעליהם, וכדי לטהר עולמות אלה ולהורדת המלאכים שהם נשמות בעולמות אלה בקדושה עושים בשנה זו **הקהל** וקוראים את התורה המגינה על הנשמות שירדו שלא יפגעו. מחזוריות זו והיציאה מהמצרים נאמרה בספר שמות פרק יב פס' לב: לֵיל שְׁמֹרִים הוּא לְ-ה', לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: הוּא-הַלְיָלָה הַזֶּה לְ-ה', שְׁמֹרִים לְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם. כל נשמות עם ישראל שלא נכרתו מעמם יוצאות למשימה זו גם הנשמות החיות וגם המתים, ומי שלא בנה לו הגנות בגלגולו בארץ כמו קריאת תהילים, שירה ל-ה', תפילה ולימוד תורה משום שכל אלה יוצרות הגנות על הנשמות וחלקיהן בטיהור העולמות ביקום הבנויים כגוף אדם וחווה, ועל כן אנו מטהרים את כל היקום ואת כדור הארץ, וכן את כל העמים שמקומם באיבריו השונים של אדם וחווה בכדור הארץ, ואסביר זאת ב"ה כשאדון בקורבנות בית המקדש ואסביר את משמעות כל קורבן וקורבן. עולמות התיקון, בעולמות תחתונים, נקראים עולמות התולדות (אבי"ע), שהם עולמות עשייה, תפארת, בינה ואצילות וגם עולם הפר, שהוא העולם המקשר בין עולמות התולדות ועולמות אין סוף. בן האלוקים הוא אדם ראשון, אבינו ואמנו חוה. לאחר התיקון, שהוא תיקון ראשוני של עולמות עשייה, תפארת ובינה, שהם חלקי הנשמות נפש, רוח, נשמה, בעולם הנשמה חטאו אדם וחווה, וירדו לעולם תפארת שאותם קלקלו קין בהורגו את הבל, וכן למך שהרג את קין ועוד ילד נוסף, וכן בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם. תיקון עולמות אלה הם ע"י המלאך יעקב אבינו בעולם הנפש למלאך ישראל שיוולד בעולם הרוח ומעלה שהם היורשים את כל

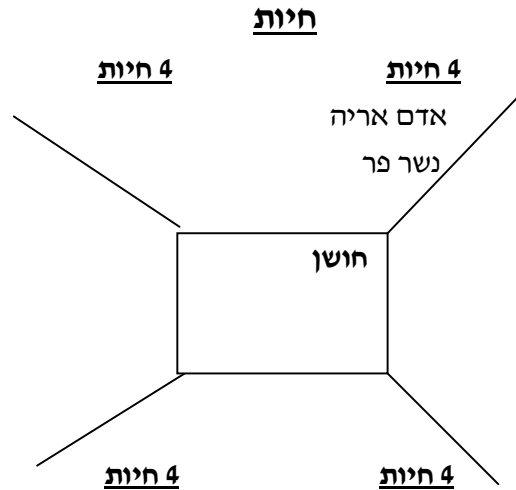
העולם כי כל עמי העולם שהם חלקי הנשמות של בני ישראל, שנאמר "לא יקרא שמך יעקב אלא יקרא שמך ישראל", כלומר בני האלוקים שהם "ישר-אל" שאין בהם מרמה וכחש ואוון וגזל ועריות וזימה אלא בני אדם תמימים עם האלוקים ואוהבים אותם כבנים לאביהם, וכדי לעבור גלגול זה מבני יעקב שהם בדרגת מלכות בעולם עשייה המהווים ערבוב של קדושה ועולמות הטומאה (מצרים), שיש בו את כל הדינים במלכות כמו תככים ואוון ושקרים וגזל ואלוקי מסיכה שהם אחד בפה ואחד בלב, כפי שנאמר בתהילים פרק כ"ח: "דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם", ולכן המילה יעקב באה מהשורש עקב שהוא עקב האדם הנושא את כל גופו והוא חלק של מלכות והוא מהרגלים ועד המותניים שבו יש את איברי המין. על כן תיקון עולם זה הוא תיקון היצר לזימה ועריות וניאוף וקנאה וכו' ואת אלה אנו צריכים לתקן, כדי להגיע לעולם הרוח שהם עולם הגוף מהמותניים ומעלה שבגוף האדם הראשון ואשתו חוה, ואחר כך יש תיקון הרוח והנשמות, ועד לסיום תיקון עולם התולדות ששם ניהפך לישויות נצחיות ועד לתיקוננו בעולמות החכמה והכתר שבעולמות אין סוף.

כל מה שקלקלו האדם הראשון וחוה בחטא עץ הדעת יצר עורלות בכל הגוף ובמיוחד בשורש נשמת האדם שהוא במצח שבעולם אין סוף בצד ימין כפי שנראה בחזיוני. לכן אנו שמים את התפילין בראש כנגד אותה עורלה שיצר חטא עץ הדעת, המשקף את עולמות התולדות, שהם עולמות תפארת בינה ואצילות. בחטא זה ירדנו לעולם תפארת (גרוש מגן עדן) ומשם ירדנו לעולם עשייה, לאחר קלקול איברי המין והמלכות ע"י משכבי בני האלוקים עם בנות האדם, וכן רצח הבל ע"י אחיו קין, וכן רצח קין ע"י צאצאו למך, וכתוצאה מכך נברא עולם עשייה. נח ירד עם משפחתו לעולם זה, הנקרא גם מלכות העורב (עשייה), כמו שעולם מלכות תפארת נקרא מלכות היונה, כלומר בכל עולם יש סמלים המגדירים אותו. יש ללמוד את כל הסמלים האלה כפי שהועברו אלי על ידי מלאכי עליון. כל הנשמות שנבראו מאדם הראשון ואשתו חוה, בצורה גשמית, הגיעו לממשיכי גלגול אדם הראשון וחוה שהם אברהם, יצחק ויעקב שמהווים 3 קווים של אדם ראשון: אברהם הוא יד ימין, יצחק יד שמאל ויעקב ישראל, עולם תפארת, הוא הגוף עצמו וצאצאיהם הם הנשמות הממונים והמתקנים את האדם הראשון וחוה אמנו בכל העולמות.

כל העמים האחרים הם חלקי נשמותינו, באיבריהם השונים של אדם וחוה, והם צמצום של בני ישראל בעולמות, כנאמר בספר דברים פרק לב פס' ח: **בְּהִנְחַל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם, יִפְרִידוּ בְּנֵי אֲדָם;** יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים, לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וכן נאמר בבראשית פרק מח פס יט: **וַיֹּאמֶר יְדַעְתִּי בְּנֵי יְדַעְתִּי--** גַּם-הוּא יִהְיֶה-לְעָם, וְגַם-הוּא יִגְדַל; וְאוֹלָם, אֲחִיו הַקָּטָן יִגְדַל מִמֶּנּוּ, וְזָרְעוֹ, יִהְיֶה מִלֵּא-הַגּוֹיִם. ולכן כאשר נאמר לנשמה כי נכרתת מעמיה היא יורדת בעולמות כנשמה של עם ישראל אל עם אחר, תלוי בגודל העבירה ולכן גם צמצומה בהתאם, כמו **שהחיות** במרכבת יחזקאל הם צמצום אדם העליון, הנקרא כבוד ה', **והאופנים**, שהם הרוח, כלומר האופנים מייצגים את עולם התפארת של החיות בעולמות אבי"ע, והצמצום הוא באופנים ובחלקי האופנים לירידה לעולמות תחתונים (תפארת ועשייה), שנאמר "אופן בתוך אופן", לכן כדי לעזור בתיקון בני האדם בעולם אנו מצווים להקים את עולמות הרחם (משכן) מחדש וכל נשמה צריכה לבוא למשכן ולהיטהר מאוחר יותר, כי כל נשמה הבאה להיטהר היא חלק מנשמת אדם וחוה הנמצאים בארון הברית לשם תיקון. המייצג את 7 הגאולות שהן 7 עולמות התיקון בעולמות עשייה ועד עולמות האריות שהם עולמות התפארת שבעולמות אינסוף, ולכן, כאשר תוסרנה כל העורלות מבני העולם, יבואו גם כל העמים להזדכך בבית

המקדש, שנאמר בישעיהו: "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים", וכל חלקיקי האדם הראשון וחוחו יהיו לגוף אחד, שנאמר: "וגר זאב עם כבש ואריה עם מריא ירבץ", לא רק בבני האדם אלא גם בחיות, שהן חלקי הנשמות של שאר בני האדם, כלומר החיות הן צמצום של האדם וגם של נשמתו לאחר שירדה, כמו שהנשמות מציינות את צמצום המלאכים, וגם החיות מסמלות את צמצום הנשמות בעולמות השונים שם נמצאות נשמות האדם על חלקיהן בעולמות נמוכים יותר. לכן עלינו לשאוף תחילה לסיום תיקון עולם עשייה ע"כ שכל העולם יסיים גם הוא את יציאת מצרים שלו, שהיא הסרת העורלה מעולם מלכות עשייה, הנקראת תיקון הנפש, שהוא תיקון העריות והרגלים, שנאמר בספר יהושע פרק ה' פס' ט', לאחר הסרת עורלת אות ברית קודש: "היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם", וזה תיקון עולם עשייה שקלקלו בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם והרסו את עולמות התולדות שהוא עולם הנפש. ועל כן נוצר המבול כדי להוריד את העורלה מעולמות הנפש לאחר סיום עולם עשייה נשאף לסיים את עולם הרוח, הנקרא עולם תפארת, שבו יולד אדם ראשון ואשתו בעולם זה, הנקרא מלאך ישראל של עולם הרוח.

כל כלי המקדש, מידותיהם ומשקליהם, שיש בהם סמליות של בניית עולמות בתוך העובר ובתוך עולמות הרחם ביקום המציין את המשכן, כנאמר בתהילים פרק קמד: "בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל", וכן כתוב על החושן ועשית לו מגבלות זהב, שרשראות גדולות עבות זהב טהור, ומתחתיו 2 פתילי תכלת הקושרות את החושן לחזה הכהן הגדול בצורת הצלבה מ 4 קצוות החושן שנאמר: "ולא יזח החושן מעל האיפוד". ומדוע היה חשוב לקבוע בקפדנות על חזה הכהן הגדול את החושן, שבו מיוצגות 12 האבנים המשקפות את מרכבת בני ישראל (ספר יחזקאל)

יש להבין כי עולמות בינה כאשר עולמות אבי"ע ואינסוף מחוברים ומקומו באיזור הלב המציין את עולם הנשמה שמשם נפלו אדם וחוחו לעולם תפארת בעקבות חטא עץ הדעת, ועולם תפארת זה נמצא מהטבור למותניים. משום שבני ישראל הם נשמות אדם וחוחו בעולם הנשמה שלפני החטא וציונם באבני החושן באיזור הלב. מכאן יש להבין את סדר העולמות וצמצום המלאכים שהם הנשמות בעולמות של הקב"ה ומהווים חלק מנשמותיו, המגיעים עד החזה של הקב"ה. בעולמות אלה מציינים את עולמות הרוח (עולמות תפארת של הקב"ה ששם איזור הלב). והיקשו לעולם בינה הכללי שהוא

איזור הלב בעולמות אבי"ע, ומכאן נשמת האדם הראשון שהוא נשמת המלאך ישראל שהוא נשמות עם ישראל, מתקנים את הנשמות של הקב"ה, שעולם זה נקרא: בנו של הקב"ה, כלומר מכאן אנו מבינים שכל אדם היולד צאצא – הצאצא הוא חלק מגופו עד עולמות הלב, הקב"ה בצמצומו בעולמות כבוד ה' כמלאך עליון ביותר הרוכב על המרכבה במרכבת יחזקאל, נקרא כבוד ה', שהוא אחד מצמצומו של הקב"ה, הנקרא המלאך מטטרון, שהוא בן האלוקים, הנקרא אדם ראשון, לאחר זיכוכו. כלומר, נשמת האדם הראשון הוא המלאך מיכאל לפני התיקון, והוא המלאך מטטרון לאחר התיקון, והוא ממונה על עולמות הפנים בכל העולמות וגם בעולמות אינסוף, הנקראים אדם עליון. בעולם הכתר בעולמות אינסוף נמצא כיסא הכבוד, ועל כן צמצומו של הקב"ה בעולמות אלה נקרא כבוד ה', כי הכיסא מציין את כבוד המלכות של מלך המלכים. נשמת האדם הראשון לפני התיקון היא כל נשמות בני ישראל ומקומם בעולם האריות, הנקרא גם עולם הפה והאף שבעולם הפנים שבעולמות אינסוף. נשמות בני ישראל, כנשמת האדם הראשון, נמצאות בעולמות הרחם של אימא שכינה עליונה, המקביל לעולם האריות. לכן, נקרא המלאך מיכאל, כנשמת האדם הראשון, רוח ה' כי הקב"ה ואימא שכינה עליונה צמצמו עצמם לעולם תפארת הנקרא עולם הרוח, שאתו נבראו העולמות בששת ימי הבריאה, ועל כן נאמר בבראשית א': "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים". כלומר הנפש או הרוח או הנשמה או כולם מגיעים עם הזרע הנפלט מהגבר באותו זמן, (ולא לאחר 40 יום, כפי שחושבים היום), המים משקפים כאן את המים בתוך השליה שברחם של אימא עליונה, כלומר, המלאך מיכאל, שהוא עובר מטאפיסי ברחם אימו שכינה עליונה, והוא כעובר מטאפיסי שבו נבראו כל העולמות התחתונים (שאר איבריו של האדם הראשון), ועל כן בסיום התיקון יגיע המלאך מיכאל עם שאר נשמותיו הכלולות בו, שהם בני ישראל והעולם כולו לדרגת כבוד ה', שהוא תיקון אדם הראשון שיהפך לאדם עליון, כמו המלאך מטטרון שנראה במרכבת יחזקאל.

בני ישראל ששורשם בעולמות העיניים והצד הימני של האף עם האוזן הימנית והלחיים בצד ימין משקפים במקומם הגבוה לפני עולמות אדם העליון את 4 החיות בחזיון מרכבת יחזקאל, שהם המלאכים הממונים על נשמות בני ישראל בעולמות אלה והם הכרובים הנקראים מלאכי עליון. 4 החיות משקפות עולמות שונים בעולמות אדם תחתון, שהוא המלאך רפאל, הממונה על עולמות אצילות, בינה, תפארת ומלכות. רק לאחר תיקון עולם עשייה יקבל המלאך רפאל את המינוי, כפי שנאמר ביחזקאל שיצא נחל מהמקדש ובשני צדדיו יגדלו עצים לרפואה, סמל המלאך רפאל, והקב"ה ירפא את העולם כולו מטומאתו. הממונים על עולמות הבינה שבתולדות הם האופנים ועל עולמות התפארת והמלכות הם האופנים שבאופנים. הממונה הכללי על עולמות אלה, כולל עולם אצילות, הוא המלאך רפאל לאחר התיקון, הוא סמל האדם התחתון בארבע החיות שבמרכבת יחזקאל, שנאמר על האדם בספר בראשית פרק א': "והיה האדם לנפש חיה" ולכן אנו רואים את האדם כאחד מארבעת החיות.

המלאך מטטרון מצמצם את עצמו לעולמות האריות והנמרים והנשרים עם עולמות השוורים, וצמצום זה הוא תוספת של 2 כנפיים לגופו, ולעולמות אצילות הוא מגיע עם 4 כנפיים, ואחריו בצמצומו המלאך מיכאל, האדם הראשון לפני התיקון עם 2 כנפיים. בהמשך צמצומו של המלאך מטטרון וצמצומו המלאך מיכאל המגיע לעולמות אצילות עם 4 כנפיים – ולעולמות בינה, ובדרגת מלאך שרף עם 6 כנפיים, ומעולם זה הוא מתחיל להיות אופן, ובהמשך צמצומו בעולמות תפארת

ומלכות לפני התיקון בעולם זה הוא הופך להיות אופן שבאופן. ועל כן נאמר בספר יחזקאל פרק א' על האופנים שהם הרוח החיה שבאופנים, כלומר האופנים הם צמצום של עולמות הרוח של 4 החיות המשקפים את עולמות בינה (לאחר התיקון), תפארת ומלכות (לפני התיקון בעולם הזה), כלומר צמצום המלאך מטטרון בעולמות כתר, חכמה ובינה בעולמות אינסוף לעולם האריות הוא בדרגת המלאך מיכאל, וירידתו לעולם הנשר לצמצום המלאך גבריאל, כאשר בעולמות האריות, הנשר והשור הוא מלאך עם 2 כנפיים, וצמצומו לעולם אצילות הוא עם 4 כנפיים, וצמצומו לעולם בינה הוא עם 6 כנפיים, ומעולם בינה עד לעולם הזה מעולמות תפארת ומלכות צמצומו כאופן, והצמצום בעולם הזה הוא האופן שבאופן.

השור: עולם השור הנקרא בזוהר עולם אדם קדמון, הוא סיום תיקון האדם בעולמות אבי"ע, והוא תיקון הגוף הנקרא אדם, ובסיומו יתחילו עולמות הנצח. מכאן אנו מסירים את כותונת העור שנתן לנו הקב"ה (כששלח את אדם וחוה מגן עדן), והופכים לנשמה עם גוף ללא עור, וכן אח"כ הנשמה תהיה ללא גוף וללא עור, כיחידת אנרגיה, לאחר שאנו עולים בעולמות ומזדככים יותר, ולכן כיחידת אנרגיה אנו יכולים להיראות בצורות שונות, ואותה נשמה מתקנת את עולם הנשמות הנקראות עולמות אינסוף, והממונה הוא המלאך אוריאל לאחר התיקון.

הנשר: הוא עולם הגוף והמלכות שהם גם עולמות הפה והסנטר שבעולמות אין סוף, והוא גם תיקון צד שמאל של גוף האדם. המלאך הממונה הוא המלאך גבריאל. המלאך גבריאל ממונה על תיקון כל העולמות במלכות, והוא מקביל לעולמות הנרתיק של אימא שכינה עליונה הנקרא "מדבר פארץ" בעולמות עליונים וצמצומה גם בעולמות תחתונים, והממונה על עולם זה הוא הנשר, ובעולמות בינה שבעולמות אבי"ע, מחליפו הוא התנין שלפני החטא, כלומר צמצום נשמתו ונפילתו לעולמות תפארת ומלכות, במצרים המציינים את עולמות המין הנשי בכדור ארץ, כלומר אם בעולמות עליונים עולמות הנרתיק הנשי מסמל את הנשר שהוא המלאך גבריאל בעולמות אבי"ע במלכות משתנים המלאכים לדרגת זוחלים כמו התנין הממונה על עולמות נרתיק האישה בעולמות בינה ומטה – ובעולמות עליונים הנשר. ולעומתו האריה הממונה על עולמות הזכר בעולמות תחתונים הוא נחש, וכמו המלאך מטטרון הממונה על עולמות המח הנקרא כבוד ה' בעולמות עליונים – בעולמות תחתונים שהם עולמות אצילות שבעולמות אבי"ע הממונה הוא הלויתן. מכאן כל חיה מסמלת עולם בין עולמות עליונים לבין עולמות תחתונים, ולכן מטה אהרון הפך לתנין המסמל את עולמות הרוח שבעולמות מלכות עולם עשייה. אבל המלאך גבריאל ממשיך את הממונה על עולמות אלה כשרף עם 6 כנפיים.

האריה: נמצא בעולמות הראש, ומלכותו בעולמות הפה והאף שבעולמות אין סוף, שנקראים עולמות האריות והנמרים, ומקביל לעולמות הרחם של אימא שכינה עליונה, והוא גם תיקון צד ימין של גוף האדם. הממונה הוא המלאך מיכאל הנקרא המלאך הכהן הגדול ושר ישראל, שהוא האדם הראשון לפני התיקון הסופי. ובתיקון הסופי הופך אותו ממלאך עליון בעל 2 כנפיים למלאך עליון ללא כנפיים, הנקרא אדם עליון והוא מלאך הממונה על עולמות כבוד ה', כפי שנראה במרכבת יחזקאל פרק א' פס' כז. את המותניים ומטה תיקון עולמות אבי"ע שבו יש את האש והנוגה לו סביב שהם תיקון עולמות התולדות, כולל השמש והירח, המציינים את עולמות אצילות ועולמות המין שביקום. ומהמותניים ומעלה מעין חשמל ומראה אש בית לה סביב, המציין את תיקון עולמות הגוף והראש שהם תיקון עולמות אינסוף, שבו המלאכים ללא כנפיים, מציינים את סיום תיקון עולם עשייה. בעולמות אלה

הנקראים עולמות השלום, המציינים את עולמות אצילות שבעולמות אינסוף יורדות הנפש והרוח לגוף בעולמות תחתונים, והגוף מתחיל לחיות כ-600 שנה עד 1000 שנה בעולמות התפארת שסמל מתכת כסף. יש להבחין כי עולם עשייה סמלו נחושת ותחילתו בעולם מלכות הנפש (מצרים) וכולל עולם השלום שהוא עולם אצילות שבעולמות אינסוף, מתחתיו עולמות הטומאה וסמלם ברזל, ולכן מציין הברזל עורלה. אחרי הנחושת באה המתכת כסף שתחילתה בעולם מלכות תפארת וכולל עולם השלום שהוא עולם אצילות בעולמות אינסוף. אחריו עולם מלכות בינה שסמלו מתכת זהב ותחילתו מעולם מלכות בינה וכולל עולם השלום שהוא עולם אצילות בעולמות אינסוף.

אדם עליון: הוא כבוד ה', והמלאך הממונה הוא המלאך מטטרון, שהוא חנוך בן ירד, שסיים את תיקון האדם הראשון, ולכן עלה לדרגה מעל המלאך מיכאל. על המלאך מיכאל לתקן את כל העולמות, וזה מה שעושים בני ישראל, ולכן הוא נקרא שר ישראל, כהן גדול כי גם עם ישראל יהיו כולם כהנים. לאחר התיקון יחזור המלאך מיכאל למקומו ולדרגתו בעולם אדם עליון, ובו יתאחדו לאחד המלאך מיכאל והמלאך מטטרון.

לצורך עליית בני ישראל מעולמות תחתונים לעולמות עליונים, ע"י תיקון עולמות אדם ראשון וחיה, יורדות גם חיות הקודש לדרגת שרפים, אראלים, חשמלים, אופנים, ואופנים שבאופנים, וכדומה, שהם עולמות תפארת ומלכות, כדי להעלות את הנשמות כלפי מעלה. לכן, מי שנמצא בעולמות עליונים, נמצא, במתכונתם, בעולמות תחתונים במסגרת מצומצמת כדי לתקן את הנשמות ולהעלותן לעולמות עליונים.

דוגמה: ניתן לראות את המלאך גבריאל בעולמות שונים, שהן צורות שונות: בלי כנפיים (אדם עליון), עם 2 כנפיים (כרוב), 4 כנפיים (כרוב) או 6 כנפיים (שרף), בצורת אדם תחתון, צורת אריה, נשר (ברוב) או פר. הדבר תלוי בשליחותו בעולם הזה ומאיה עולם הוא מתכוון להגיע, האם מעולמות החסד או מעולמות דינים, שהם גבורה, תפארת או יסוד. יש לציין כי השליחות היא הקובעת את צורת הופעתו, וכך גם לגבי כל מלאך עליון.

הכרובים, שהם מלאכים עליונים, ממונים על כל העולמות: על השרפים, אראלים, חשמלים, אופנים ומלאכים בדרגות שונות, וממונים על הנשמות, שברובן הן נשמות שסיימו חלק מתיקון עולמות, כלומר כולן הן שורש נשמתנו.

לדוגמה: המלאך אוריאל משקף וממונה על עולם השור והוא החיה, בצורת פר, במרכבת יחזקאל וכן גם את הדב המציין את עולמות השור. עולם זה מבדיל בין עולמות התולדות לבין עולמות הנצח, הנקראים עולמות אין סוף. לעולם זה צריכות להגיע הנשמות לפני הגעתן לעולם הנצח.

לכן בנה שלמה המלך, במקדש, כיור נחושת המציין את עולם עשייה, ומתחתיו 12 פרים מנחושת הנושאים את הכיור. כל פר משקף שבט, כפי שנאמר לשבטי יוסף, בצוואת משה, בספר דברים פרק ל"ג פס' י"ז: "בכור שורו הדר לוי". יוסף משקף את המשיח והוא התגלגל במשה רבנו, המתקן את גאולת מלכות עולם עשייה, שהיא יציאת מצרים. הממונה, בשלב זה, הוא יוסף, המסיים את תיקון עולמות התולדות, והוא נקרא צדיק יסוד עולם. וזאת מכיוון שעולם היסוד, בעולמות האדם העליון, הוא עולם התולדות, מעולם השור ומטה. מכיוון שהאדם הראשון צריך להוציא את כל הנשמות שבו, זכר ונקבה לשם תיקון, הוא ירד לעולם היסוד שבעולם תפארת המציין את עולמות האיבר הזכרי, והוא שהחליף את הנחש כדי להוציא את הנשמות שלו לעולם תפארת, הנחש כיום ממונה על האיבר

הזכרי בעולמות מלכות עשייה ומטה, וזאת כדי להוציא את כל הנשמות הנמוכות שהן נשמות שהתנפצו לרסיסים, וכך נשמות ממזרים הנמצאות מתחת ל-50 עולמות הטומאה, וגם אותן צריך לתקן כמו הכנענים, העמונים, המואבים, אדומים, וכך כל שבטי בני נח שירדו מתחת לעולמות עשייה והנקראים עולמות הנחש והתנין שלאחר החטא, ששם מרובים מלאכי הטומאה שנעשו ע"י מעשי בני האדם (יש לזכור שהנחש לפני החטא הוא מלאך ממונה על עולמות תפארת ומלכות שבעולם אצילות שבעולמות אבי"ע, ולאחר החטא בעולמות תפארת ומלכות שבעולם עשייה, ולעומתו התנין לפני החטא ממונה על עולם בינה שבעולם אבי"ע שהוא היום החמישי לבריאה שבו נבראו התנינים, ולאחר החטא ירד לעולמות מלכות והתפארת שבעולם מלכות עשייה.

עולם השור משקף גם את עולם פתחי נידה של אימא שכינה עליונה, שממנה יורד האדם לתיקונו, בעולמות התולדות (אבי"ע). ומכאן כל הנשמות הנמצאות בעולמות האדם המדבר שהוא עולם אצילות ועולם האדם המדבר לאחר תיקון עולמות התולדות (אבי"ע). עולם האדם המדבר, לאחר תיקונו יקרא שם הוי"ה עליו, שנאמר בישעיהו: "לקדוש ישראל כי פארך", ובתהילים פרק קמ"ט נאמר לצדיקים: "יפאר ענווים בישועה", ועל כן נאמר אדם בגימטרייה הוא 45, ושם הוי"ה שעליו במילוי אלפין בגימטרייה הוא גם 45 (יקוק = הוי"ה) שהן אותיות במילוי אלפין: (הא, ואו, יוד, הא). מכאן אפשר להבין את הפסוק "יפאר ענווים בישועה", כלומר שם הוי"ה רשום עליו וכמו כן כתר כזה בצורה מטאפיסית יהיה על המשיח, שבו תהיינה כלולות כל נשמות העולם (אדם הראשון = המלאך מיכאל, כלומר המלאך מיכאל יהיה מעובר במשיח, שזה רוח ה' במלוא הדרו. זה כח עצום ורב היכול לשנות את היקום כנאמר בפרק פ"ט בתהילים: "ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו". כח זה נוצר מעיבור של 10 המלאכים הממונים ומעוברים במשיח והם המלאך מטטרון, מיכאל, גבריאל, פליאל, פניאל, אוריאל, נוריאל, רפאל, רזיאל וישראל, ועל כן גוף המשיח צריך לעמוד באנרגיות עצומות אלה וזה נעשה כאשר גופו מוכן ברחם אמו, כנאמר בתהילים פרק קל"ט: "תסוכני בבטן אימי").

מעולם השור, מתעברות הנשמות בתוך כלים, הנקראים אדם או חיות, ויורדות לעולם החי, שהוא עולם אצילות ועולם בינה, ולעולמות הצומח, שהוא עולם תפארת. כל צורות החיות, הצומח, הדומם והאדם שאינם מתקנים נמצאים בעולמות עשייה, שהם תחילת תיקון העולמות. היציאה מעולם זה היא יציאת מצרים. לכן, בתחילה יצאו בני ישראל עם ערב רב, שרובם הגדול הן נשמות שהיו מעוברות במספר עבדים, מצומצם ביותר, כמה מאות, שיצאו ממצרים כדי לסמל שאחר כך יצאו כל העמים ממצרים, מעשה אבות (ערב רב) סימן לבנים. יציאת כל העולם ממצרים, הנקראת מִיִּצְרָיִם, שהם פתחי נידה של אישה בטומאתה שהם עולמות תחתונים, תתרחש לאחר לידת המלאך ישראל בעולמות תפארת. עולם השור מקביל לעולמות פתחי נידה של אימא שכינה עליונה שמשם יצא האדם הראשון לעולמות אצילות, הנקראים גם עולמות הכהנים שבעולמות התולדות.

מעל עולם השור נמצא עולם הנשר, בעולמות אין סוף, ומקביל לעולמות המעבר לרחם (=נרתיק האישה) של אימא שכינה עליונה, ונקרא מדבר פארן העליון, הנקראים עולמות המלכות, שהם גוף הנשמה של האדם העליון, שהוא אדם ראשון המתקן. מציין את תיקון צד שמאל של המח השמאלי וכל צד שמאל של גוף האדם, שהם עולמות האישה, צד זה הופרד מהאדם, וגם החלק התחתון של איזורי התולדות ממנו יצר הקב"ה את האישה – והפרדה זו גם בעולמות אבי"ע וגם בעולמות אינסוף, כאשר בעולם מלכות נמצאות כל נשמות העולם לפני תיקונם, כנאמר לנחש בפרק ג' "ואיבה אשית

בינך ובין האישה ובין זרעך ובין זרעה", אדם הראשון המתוקן ממונה בעולם אין סוף, על הנשמות הנמצאות באיברים הפנימיים של הגוף, שהם הכבד, הכליות, הלב, המרה, הטחול, הבלב, הריאות, המעייים וכו' שכל איבר ואיבר ביקום הוא מיליוני ומיליארדים כוכבים. הממונה על עולם הנשר הוא המלאך גבריאל, המציין את מדבר פארן, והוא ממונה על צד מערב. כל מלאך עליון אחראי על חלק מהנשמות הנמצאות בעולם.

מעל עולם הנשר נמצאים עולמות האריות והנמרים, כנאמר בשיר השירים פרק ד' פס' ח: אֲתִי מְלַבְּנוֹן כְּלָה, אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוּאֵי; תְּשׁוּרֵי מְרֵאֵשׁ אֶמְנָה, מְרֵאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן, מִמַּעַנּוֹת אַרְיוֹת, מִהַרְרֵי נְמָרִים, כאשר הנמרים והטיגריסים נמצאים החל מעולמות הסנטר ועד לעולם הפה והאריות מעולם הפה ועד עולמות העיניים והשמע. את סיום עולם זה אנו רואים בכיסא שבנה שלמה המלך מ 14 אריות, 2 מהם בכסא עצמו והם משקפים את עולם האריות שבמלכות ובתפארת, שהם עולמות הפה ועולם התפארת, שהוא עולם האף שבעולמות אין סוף. עולמות אלה מקבילים לעולמות הרחם של אמא שכינה עליונה ועל כן ביום הראשון לבריאה נאמר: "יהי אור", הוא כסמל להבאת הזרע לרחם המסמל את האור, שהוא נשמת המלאך מיכאל שהוא רוח ה', כנאמר בבראשית פרק א': "ורוח ה' מרחפת על פני המים" כלומר כבר בזרע הראשוני יש נשמת האדם, כי המלאך מיכאל הוא גם נשמת האדם הראשון ובו כלולים כל המלאכים, שנאמר: "נעשה אדם בדמותנו ובצלמנו", וזאת נאמר גם לגבי שכינה עליונה, כנאמר בספר משלי פרק ח' פס' כב-לא "ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז", כלומר השכינה העליונה שהיא מלכת השבת – היא אשת ה', וממנה נוצר האדם הראשון כי השכינה היא גם מלכת הארץ הנקראת אימא אדמה. כל המלאכים נוצרו מנשמת האדם הראשון, כנאמר בספר בראשית פרק ב' פס' יט: יט וַיִּצְרָה ה' אֱלֹקִים מִן-הָאֲדָמָה, כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם, לְרֵאוֹת מֶה-יִקְרָא-לוֹ; וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם. כלומר בעולמות האדמה שבו נוצרה נשמת האדם הראשון, ומגופו נוצרו גם החיות והעופות בעולמות האדם, כי כל חיה היא צמצום הכרובים המציינים עולמות בעולמות אינסוף ובעולמות אבי"ע. מכאן אנו רואים את הנשמות הגבוהות שבעולמות החיות, את האריות המייצגות את עולמות הכהנים, ואת עולמות הרחם העליונים שבו נמצאות נשמות אדם וחיה לשם תיקון, ומקום זה נקרא גם "ירושלים של מעלה". מכאן אנו רואים שבניית הכיסא של שלמה המלך מציינת את עולמות האריות, ואת תיקון נשמת אדם וחיה בהגעת הנשמות לעולם זה. בעולם זה המלאכים עם 2 כנפיים והתיקון הסופי הוא יציאת נשמת האדם מרחם אימו, שכינה עליונה, לעולמות הגבוהים בעולמות האריות, שהם עולמות הבינה ואצילות שבעולם אינסוף. במהלך זה משילה נשמת האדם הראשון את כנפיו, והוא הופך למלאך ללא כנפיים, ולכן נבנה הכיסא עם מעלות (=מדרגות), ובמעלות הכיסא יש 12 אריות. כל אלה מראים על סיום התיקון של בני ישראל בעולם האריות, שבו שלמה הוא המלך, כאדם עליון, וכל שבט בעם ישראל הוא אריה בכסא שלמה, כלומר הכסא משקף את עולם האריות לאחר התיקון, ומשם הוא עולה להיות אדם עליון כבנו של הקב"ה. ומכאן הוא מתחיל להיות כאלוקים, יודע טוב ורע.

בארון הברית יש 2 כרובים, מצד ימין המלאך מיכאל – עולם האריות, מצד שמאל המלאך גבריאל – עולם הנשרים. צורות האריה והנשר היו ארוגות על הפרוכת ועל יריעות המשכן שנאמר:

"ויקרא ה' אל משה מבין 2 הכרובים", (ספר ויקרא פרק א' פס' א'). הקב"ה דיבר אל משה מבין 2 הכרובים, כלומר, מעולמות האף ומעולמות הגוף, שבעולמות אין סוף, וביניהם עולם הפה, שהוא גבול

עולם הנמרים והאריות, שנאמר בשיר השירים פרק ד' פס' ח': "מראש שניר וחרמון ממעונות אריות מהררי נמרים", ובספר במדבר בפרשת "בהעלותך" נאמר לאהרון הכהן ולמרים הנביאה ע"י הקב"ה: "לא כן משה עבדי פה בפה אדבר בו". פה א' הוא הפה בעולמות אין סוף, מקומו של משה בסיום התיקון, שהוא השר הממונה בעולם האריות, כנשמת האדם הראשון, כפי שנראה בכיסאו של שלמה המלך, שהוא נשמת המלאך מיכאל. ופה ב' הוא הפה בעולם התולדות, הנקרא עולם בינה, ששם היתה נשמתו של משה בזמן היות בני ישראל במדבר. זה ההסבר המדויק שקיבלתי (לימוד מהמדריכים, מלאכים עליונים, שהם "רמים" בבית מדרשו של הקב"ה. מקום לימוד זה הוא עולמות המלכות, שבעולמות אצילות, שבעולמות אין סוף), כפי שנאמר לישעיהו: "אלוקים נתן לי לשון לימודים כל בוקר", כי הנביאים והכהנים הגדולים והאמיתיים ביחד עם המלכים ששמרו את תורת ה' כמו: דוד המלך, שלמה, אסא, יהושפט וכו' למדו תורה בשמים מעולמות הנבואה דרך הנשמה, אם היו זכאים הנשמה העבירה להם את הלימודים, ואם ה' היה בהסתרת פנים – לא העבירה להם, כי הנבואה ניתנה ע"י חזיונות, חלומות ובמיוחד לימוד התורה בעולמות עליונים, כל נביא השלים את אשר לא אמרו חבריו, וכן חזר על דברי הנביאים האחרים בסגנונות שונים.

'ויקרא אליו מבין 2 הכרובים', כלומר הכרוב הימני בארון הברית הוא המלאך מיכאל המשקף את עולמות האף, שהם עולמות תפארת שבעולמות אינסוף. הכרוב השמאלי הוא המלאך גבריאל, המשקף את עולמות הגוף בעולמות אינסוף בכל עולמות מלכות. בין שני עולמות אלה נמצא עולם הפה, שהוא עולם מלכות תפארת שבעולמות אינסוף בעולמות מלכות, ומשם קורא הקב"ה למשה, שנאמר בספר במדבר פרשת בהעלותך: "פה בפה אדבר בו", כלומר הקב"ה מדבר אל משה, שנמצא בשלב זה בעולמות הפה (בינה) שבתולדות, כדי לתקן את עולמות תפארת ומלכות ושאר העולמות, ומקביל לו נמצא הקב"ה בעולמות הפה שבעולמות אינסוף (כשמשוה יגיע לתפקיד בן דוד ודוד – ואח"כ דוד המלך כנשיא, וזה יהיה המשך תיקון העולמות). מעל עולמות הפה והאף, שבעולמות אין סוף, נמצאים עולמות השמע, העיניים והמוחות. שם יושב המלאך מטטרון, הנקרא שר הפנים, הממונה על העולמות בתוך המח, הנקראים עולמות אדם עליון. בעולם הכתר של עולמות אין סוף נמצא הכסא העליון של הקב"ה, המשקף את מלכות הקב"ה, וזה סיום התיקון של בן האלוקים, ובו יש משכן כבוד לאימא שכינה עליונה ומשכן לאמא שכינה כנסת ישראל, שהם אדם וחוה המתוקנים בכל העולמות. כפי שלמדתי, כתר עולמות אין סוף הוא מושב מלכותו של אבינו, אלוקי ישראל, וכל עולמות התולדות ועולמות אין סוף הם עולמות התולדות של אבינו אלוקי ישראל. קשה לדמיין איזו עוצמה יש לאבינו הקב"ה ואמנו שכינה עליונה. כאשר נעלה לעולמות התפארת, שבעולמות התולדות, שום עם לא יוכל לפגוע בנו, ואנו נהיה כלביא בכל מקום, כפי שנאמר בנבואת בלעם: "הן עם כלביא יקום – וכארי יתנשא, לא ישכב עד יאכל טרף, ודם חללים ישתה", כנאמר במיכה פרק ה' פס' ז': "והיה שארית יעקב בגויים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער כפיר בעדרי צאן אם עבר ורמס וטרף ואין מציל", פסוק זה ניתן כאשר אנו נמצאים בעולמות הרוח, ולכן כוחנו יגבר כאשר נעלה לעולמות גבוהים יותר מעולמות הרוח. אנו, בני ישראל, צריכים לתקן את כל נשמות בני האדם, בכל העולמות, ומפרשים רבותינו כי הקב"ה מתאוה לדירה בעולמות תחתונים כשאחרון הנשמות המתוקנות (עולם הממזרים) יסיימו את תיקונם וישבו בעולמות המלכות, שבעולמות התפארת, שבעולמות התולדות וכולם יודעים את ה' מקטנם ועד גודלם כמים לים מכסים, כפי שנאמר בישעיהו. כלומר, שהנשמות הנמוכות ביותר,

ממזרים ועד לנשמות הגבוהות ביותר, בני ישראל, לאחר התיקון מגיעים לכסא הכבוד, ומעולם כסא הכבוד בעולמות הכתר שבעולם הכתר שבעולם אין סוף ממליכים את הקב"ה על כל העולמות וזהו סיום התיקון של אדם וחוה, כפי שנראה בכלים של המשכן. כלים אלה משקפים עולמות, מעין סוף מחשבת הבריאה, כפי שראינו בחזיון, לאדם וחוה יולדו עוד 6 אחים ואחיות שהם מלאכים ממונים באזור המח (שמיעה, ראיה, דיבור, הבנה, וכדומה), והם ראשי המלאכים בשורש נשמתם, ולכל אחד מהם יהיו 6 צאצאים, וביחד 49 יקומים גדולים שיסתובבו סביב ה' ואימא שכינה עליונה המכילים מליארדי גלאקסיות שאורם יהיה כאור 7 הימים, כנאמר בישעיהו פרק ס'.

המלאכים מיכאל, גבריאל, פליאל, פניאל, רפאל, אוריאל, נוריאל, רזיאל וכדומה הם הממונים על אזורי הפעלת האדם במח הגדול. כשהם מצטמצמים לעולמות נמוכים יותר הם ממונים על עולמות אלה. המלאך מיכאל, שהוא האדם הראשון, ממונה על אזור הראיה במח הגדול, שממנו נולד האדם המתקן את עולמות העיניים ואת החלק של המח הממונה על אותות העיניים שנשלחים למח. המח הגדול של כל היקום הוא הקב"ה. שאר צאצאיו הם המלאכים הממונים על אזורי המח המפעילים את כל היקומים בכל העולמות, כמו שהמח מפעיל את כל גוף האדם. האדם הוא תולדה של מה שנעשה ביקום, יחד עם כל איבריו, שהם עולמות ביקום. הקב"ה לקח את כל התכונות בעולמות ועשה מהם גוף אדם. לכן, יש עולמות באזור הלב, באזור העיניים וכן הלאה זכר ונקבה לכל עולם. המח הגדול מתחלק לשניים: צד ימין ביקום הוא הקב"ה, צד שמאל זו אימא שכינה עליונה. באזור הראיה של המח הגדול זו אימא שכינה כנסת ישראל, שהם אדם וחוה המתוקנים. ועל כן, בתיקון הבא יולדו אדם וחוה נוספים ביקום זה שהוא נשמת המלאך גבריאל, והוא יהיה הממונה על עולמות אלה, שהוא אזור נוסף ביקום של המח הגדול שהם מרכזי ההפעלה של אזורי השמע והריח, וגם מגופו ומגוף אשתו יוצרו יקומים כמו שקרה עם המלאך מיכאל שהוא נשמת אדם וחוה, כלומר נשמת המלאך גבריאל ואשתו תתפרק לנשמות מעולם הנשמה שבעולם אבי"ע, ולא מעולמות תפארת ומלכות כמו שקרה עם המלאך מיכאל, כי המלאך מיכאל הוא הבכור במלאכים, ועל כן היה צריך לתקן גם את העולמות הנמוכים יותר. מכאן אנו רואים שכל המלאכים שצוינו ברישא של פסקה זו יפורקו לחלקים בעולם בינה של עולמות אבי"ע, ועד לגמר התיקון בעולמות אינסוף. בגמר התיקון של המלאך מיכאל שהוא נשמת אדם וחוה הוא יצטרף כמרכז יקום לקב"ה ולאימא שכינה עליונה לתיקון עולמות שאר המלאכים, וכן כאשר גם המלאך גבריאל מסיים את תיקונו וכל נשמותיו יתוקנו גם הוא יצטרף כמרכז יקום לעזור לשאר הנשמות בעולמות לעלות בעולמות, והוא יהיה בצד שמאל של אימא שכינה עליונה, וכל זאת עד שיוולד היקום האחרון, וביקום זה לא יהיה הרבה לתקן.

הקב"ה יצר מלכויות אלה בעולמות המח כדי לתקן את היקום, שהוא המח, מכל האנרגיות השליליות. וזה יעשה על ידי הנשמות של כל מלאך ומלאך, שהם נשמות האדם הראשון, שיתחלק לאחר מכן ליקומים נוספים, כמו עולמות אדם וחוה (אבי"ע ועולמות אינסוף), ועל ידי כך נקבל כוכבים ענקיים במרחב של מיליארדי כוכבים. כל מערכת כוכבים של המלאך מיכאל (נשמת האדם הראשון וחוה) מכילה את אזור הראיה במח וגם את העיניים וגם את אזור הפנים (כל הראש). היקום הבא הוא מערכת דומה למלאך מיכאל אך קטנה יותר, והיא המערכת של המלאך גבריאל באזור המח שהם עולמות השמע והריח, וכדומה. כל מערכת כזו תתפצל שוב לתולדות יקומים נוספים, הנקראים הנכדים של הקב"ה, כך שבסוף מחשבת הבריאה יהיו 49 יקומים, כפי שנאמר בספר בראשית פרק י"ח

פס' ט"ז – ל"ג, ששם יש שיחה בין הקב"ה ואברהם אבינו, אם יהיו נ' צדיקים, ואם יהיו מ"ה צדיקים, ואם יהיו מ' צדיקים, או ל' צדיקים, או כ' צדיקים, ז' צדיקים, נקבל בגימטרייה נ' מלכים שהם צדיקים הממונים על נ' עולמות. כפי שאמרנו, כל 49 עולמות אלה יסתובבו כנגד 2 עולמות ענקיים, שהם 2 חלקי המח הגדול, הימני זה הקב"ה והשמאלי אימא שכינה עליונה, מלכת השבת והתורה. שניהם מהווים מערכת אחת, כנאמר בספר ישעיהו פרק ס': "לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנוגה ירח לא יאיר לך, והיה לך ה' לאור עולם ואלוהיך לתפארתך, לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי ה' יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך". מכאן אנו רואים את 50 היקומים המקבלים את האור ישירות מהקב"ה, כפי שראינו בחיזיון.